

Olv.: Iz 55,1-3 – Róm 8,35.37-39 – Mt 14,13-21

Az első kenyérszaporítás

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek! Ebben a szentmisében egy fiatalon elhunyt testvérünkért és egy betegséggel küszködő fiatal testvérünkért imádkozunk. Jocóka jól van, Miki, én is azt tapasztaltam, hogy túl van az életveszélyen! Háromszor műtötték, reméljük, hogy most már jó úton, a gyógyulás útján van!

Jézus Krisztus azért hív bennünket, hogy mi a jó helyen legyünk. A jó hely nem csak a templom, a jó hely Jézus oldalán van! A kérdés az, ott akarunk-e helyet találni magunknak, vagy valahol másutt. Mai vasárnap ezzel a nagy kérdéssel foglalkozik: - így is mondhatnám –

Életszemlélet alakítás!

Van itt néhány fiatal is, jó lenne, ha a szemléletük a jóra formálódna. Az időseknél azt mondják, hogy az utolsó pillanatig van remény. Tartsunk önvizsgálatot és kérjük a Jóisten irgalmas szeretetét a magunk számára és minden ember számára!

Szentbeszéd

Jézus ma segíteni akar nekünk életszemléletünk kialakításában!

Kedves Testvérek! Jézus nagyon sajátos találkozásáról hallottunk az emberekkel, keresték őt, utána mentek és olyan tanításban volt részük, amely teljesen átalakította a gondolkodásukat. Talán érdemes még arra a szempontra is figyelni, hogy mindez azután történt, amikor Jézus hallott Keresztelő Szent János haláláról.

Megrendítő, amikor valaki meghal, aki jelen van az életünkben, Keresztelő János helyet kapott Jézus életében. Ő az előfutár, akinek küldetése, hogy tanúságot tegyen Jézusról. Halott, megölték azért az igazságért, ami Jézus igazsága! Ez – talán mondhatom – Jézus lelkét is megrendítette, közben tudta, mindennek így kell történnie, annak is, ami rá vár.

Ez ilyen hatással volt Jézusra, elmegy, hogy egyedül legyen, egyedül imádkozzon, egyedül számba vegye az élet kérdéseit, azokat az igazságokat, amiket mi isteni igazságoknak mondunk. Ezek az igazságok sem szüntetik meg a szenvedést, a betegséget, a halált, de olyan életszemléletet ajándékoznak, amely az ember számára élehetővé teszi az életet mindenek ellenére, a szenvedések, a betegségek, a halál ellenére is.

Valamiképpen minden vasárnap erről szól. Jézus minden templomban megjelenik, hogy az élet igazságait elmondja, hogy segítsen az embereknek abban, hogy a gondolkodásukat átalakítsák, élhető emberi életet tudjanak élni! Ez olyan ajándékot jelenthet azoknak, akik Jézus körül gyülekeznek, ami egy egészen új életszemléletet eredményez!

***A véges világ, amelyben élünk, a végtelenre áhító embernek: kevés!
Jézus üzenete erre a kevésre, erre a hiányra, erre a nagy problémára
akar figyelmeztetni bennünket: Kevés!***

A véges világot - amely véges világban mi emberek a mindennapjainkat éljük -
Isten teljes világával összehasonlítva szükségünk van valóban arra, hogy belássuk:
***mi az, ami kevés, mi az, ami mindig hiányzik, mi az, ami az elégedetlenséget jelenti,
mi az, ami miatt egyfolytában lázadunk!***

Mi emberek, akik mindeközben a vágyainkat tekintve a végtelenre szomjazunk,
hogyan tehetjük a következő lépést? Nagyon egyszerűen így mondhatom,
***mert ez a mai üzenet teljes egészében belevág abba az életszemléletbe,
amely a XX. - XXI. század emberének az életét teljes egészében meghatározza.
Ez az életszemlélet – ki kell mondani – istenellenes!***

Istenellenes életszemlélet, mert semmi köze nincs az Isten világának távolságához!
Semmi köze nincs a végtelenhez, amely valamiképpen nemcsak vágyainkban, talán
azáltal is jelen van magától értetődően az életünkben is, hogy az ember istenarcú lény!
Mai szóhasználattal ezt így mondhatjuk ki: fogyasztói világ, fogyasztói társadalom!

Istenellenes és mi ebbe teljes egészében belemerítkezünk, néha már a fejünk fölött is
átcsap a hullám és merülünk. A kérdés az és ezen kell elgondolkodni: milyen emberi
életet akarunk? Olyan emberi életet akarunk, amely élet a pénzzel megszerezhető?
Vagy az emberi természetünknek megfelelő emberi életet akarunk?

Ez az élet, amely a mai világ jellemzője, ez nem az emberi természet szerinti élet, ez
ellenkezik az emberi természetünkkel. Ne csodálkozzunk azon, hogy az emberek állandóan a
hiányosságokról beszélnek, az emberek állandóan arról beszélnek, hogy mi kellene.
Az emberek állandóan elégedetlenkednek, semmi sem elég, ez természetes is.

Sokan úgy gondolják, hogy megszerezhető pénzzel az az élet, ami az embernek elég, - ne
csodálkozzunk azon, hogy naponta tüntetnek. hogy naponta azzal foglalkoznak, hogy ez a
pénz, amin életet akarunk venni, kevés. Csak egyről feledkezünk meg, ez a pénz tőlünk
nyugatra is kevés, ott se elég! Mennyi magyar testvérünk megy oda azért, mert ott több
pénzhez juthat állítólag. Rosszabb helyzetben van az a világ, mint a mi világunk.

Most, ha a kettőt össze kell hasonlítani, akkor ez egészen egyértelmű. Sok embert ismerek
magyarok közül is, akik ott, abban a világban élnek a mindennapjaikat. Valóban sokkal több
pénz birtokában voltak, többet kerestek, több mindenük van talán. Amikor eljön az idő,
amikor már jobban rászorúlnak a másik emberre, mint addig, amíg erejük teljében voltak,
akkor kiderül, hogy a pénz sem elég.

Addig úgy gondolta, hogy elég, mert az jóléti társadalom és mi is erre vágyakozunk. A jóléti
társadalom gondtalan anyagi helyzetet jelent. Ezt is meg lehet kérdőjelezni, vajon ott
gondtalan anyagi helyzetben élnek a nálunk sokkal több pénzzel bíró emberek? Nem elég, a
pénz soha sem elég. Döbbenetesen megtapasztalható, amikor agyonbiztosítják mindennel az
életüket. Egész életükön át nagy összegeket fizetnek a biztosítóknak, hogy biztosítsák az
életüket, amikor majd tehetetlenek lesznek. Garancia, van-e garancia?

Mindenki tudja, ha gondolkodik, hogy nincs garancia. Mennyi garancia van akkor, amikor jön egy zivatar, előnti a házakat és dőlnek össze a házak. Hol a garancia? Hol a garancia akkor, amikor az idei esztendőben annyit dolgoztak a szegény falusi emberek, aztán a gabona 60 %-os termést hozott, mert nem volt eső és annyi lett, amennyi.

Sok mindent lehetne ezzel kapcsolatosan mondani. Bizony, mostanra az a világ, amely a fogyasztói emberek világa, az a világ nem tud az idősekről még úgy sem gondoskodni, mint mi, mert elfogytak a Kelet-Európaiak, akik azt hitték, hogy a kommunizmus áldozatainak emberei ott végre egy új világba csöppennek.

Aztán rájöttek arra is, hogy a nyugati világ maximum abban különbözik, hogy kicsit több a pénzük, de az emberi méltóságuk az azoknak az embereknek a méltósága, akiket úgy gondoljuk, hogy megfizetjük, aztán maradjanak csendben. Elfogytak. Meghirdették, hogy jöjjenek a világból a szegényebbek is, mert elfogyott az ember is és dűledezik az a gazdaság, amely olyan sokat tudott termelni.

A migránsok, akik miért jönnek? Annyiféleképpen értelmezik a fogalmat is, hogy migráns. Mára belátták azt, hogy ezek hódítók, nem is óhajtanak beilleszkedni. Sőt, rádöbbsentek arra, hogy ezek dolgozni, munkát vállalni sem akarnak. A napokban olvastam, hogy Nagy-Britanniában a muszlim nők 70%-a nem akar dolgozni. A muszlim férfiak 60%-a nem akar dolgozni. Húzzák a lélekharangot, hogy elfogyott a nyugati világ gazdasági tartaléka.

A dolgozni behívott emberek nem akarnak dolgozni és fölélik a felhalmozott gazdaságot. A baj nőttön-nő, mert ez a világ nem az istenes emberek világa. Akkor, ha lépni akarunk innen, akkor erre a mai evangéliumra kell figyelni. Miről van szó? Az emberek vágyakoznak arra, hogy az élet igazságairól halljanak, ezért kivonulnak a mindennapjaik világából – mennyi vonuló van most is, Szent András út, Mária utak és egyebek.

Ez kicsit az a kereszténység, felnőtt keresztény aggastyánként egy imát tud: Én Istenem, Jóistenem becsukódik már a szemem. Ez kereszténységének a mélysége. Esetleg évente egyszer, kétszer, karácsonykor, húsvétkor megtiszteli az Istent egy látogatással. A vasárnapról ne is beszéljünk, az már egy fokozat. Tessék körülnézni! Ebből a világból valamiképpen mi kikíváncozunk, mert látjuk azt, hogy pénzen nem vásárolható meg az élet!

Ez a mai történet rádöbbsent ugyanakkor arra, hogy igen, az ember miközben foglalkozik azokkal az igazságokkal, amit Jézus kínál föl, ugyanakkor ennek az embernek is üres lehet az élete, kenyértelen, - ha így tetszik. Hiányzik valami! Ez nem a pénz hiánya. Az egyébként mindig hiányzik, – hála Istennek. Ez alkalmassá tehet bennünket arra, hogy elgondolkojunk, mi az, ami ezt az ürességet megszüntetheti?

***Jézus megmondta világosan,
hogy nem a javakban való bővelkedéstől függ az ember élete!***

Ott kint a pusztában rádöbbsentek arra, hogy hallgathatjuk mi Jézus igazságait, de meg is éhezünk. Ez valamire felhívja a figyelmünket, arra valóban, amire igazán éhezünk. Ez a mindennapi kenyér, nem az a kenyér, amit ma délben az asztalra tesznek Önök.

A mindennapi kenyér az, amit nem lehet pénzen megvásárolni! Minden erről szól!
Minden hiány, minden elégtelenség, minden erről szól, hogy van, amit pénzen nem lehet megvenni és amely nélkül az ember éhen hal.

***Nagyon egyszerű:
Szeretetet nem lehet pénzen vásárolni!
Ingyenes ajándék!***

***Boldogságot nem lehet pénzen vásárolni!
Ingyenes ajándék!***

Ahogy az életünk is ajándék, úgy egymás iránti szeretetünk is ingyenes ajándék! Ha számításból tesszük valamilyen megfontolásból, már össze is tört minden. Ingyenes ajándék! A boldogságunk is ingyenes ajándék! Erre születtünk! Ez az, amiről Jézus beszél, ez az isteni világ tágassága! Testvérek! El ne felejtsek, a pénzvilágban, a fogyasztói világban szolidaritás nincs! Még akkor sincs, ha vannak vállalkozó gazdag emberek, akik ezt-azt adnak.

A szolidaritás nem könyöradomány. A szolidaritás nem azt jelenti, hogy a fölöslegünkből csöppentünk valamit egymásnak. A szolidaritás azt jelenti, hogy összetartozunk, egymással közösségben kell, hogy legyünk. Ahogy itt hallottuk a kenyérszaporításnál, a kenyérből törtek. Törtek és a másik fele a kenyérnek ott maradt az illető kezében. A felét megtörte, odaadta! Akár azt is mondhatom, hogy mindig megtöri az övét azzal, akinek hiányzik az élet!

Ez a mai vasárnap rendkívül fontos üzenetet hoz mindegyikünk számára. El kell gondolkodnunk azon, hogy nekünk mi hiányzik? El kell gondolkodni azon, hogy mi miatt elégedetlenkedünk? Legyünk őszinték, a legtöbb ember több pénzt akar. Akár, ha szociálisan nézzük igaz is, csak hogy nem ez a megoldás. Ezért mindent meg kell tenni a garanciáért.

Az élet nem garancia kérdése. Itt volt a vírus, mindegyik fenntartón számon kérték, hogy garantálta-e mindazt, amire szüksége van ez alatt a járvány alatt a betegeknek. Jó esetben biztosította, jó fenntartó volt, jó szolgáltató volt. Még mindig nem az életről szól valójában, ez kötelező, ha vállalta kötelező!

***A garancián túl azt adni, amire éhezünk, amire szükségünk van:
A szeretetet, a boldogságot, az elkötelezettséget, az érte levést!
Erről szól az élet!***

***Erről szól az élet:
a legkisebb közösségeinkben, a kapcsolatainkban,
nagyobb közösségekben is és az egész társadalomban!***

Gondolkodjunk, fogyasztói világot kínáltak föl nekünk. Mi sajnos a kommunista világból egyfolytában áhítoztunk a nyugati világ javai, gazdagsága, egyáltalán az élete után. Ébredjünk! Ébredjünk, mert nyilvánvaló, kötelezettségek vannak. Ez a felelősök világa!

***Minden ember világa az élet boldogsága!
Ezt táplálja a szeretet, az elkötelezettség az egymásért való lét!
Nincs más út!
Jézus erre tanít!***

Térjünk észhez. Sajnos, még mindig nem józanodunk. Mögöttünk összedől az a világ és még most is mindig a pénzért megy a harc, a mindig több pénzért. Persze, mi is mindig többet szeretnénk, hogy a garanciákat biztosítsuk.

*Ne felejtsük el, a véges világ embere
végtelen vágyakkal a szívében éli a mindennapjait!
Csak az istenes világ elégítheti ki
a mi mindig éhes, mindig szegény szívünket!
Ingyenesen történik!
Tegyük!*

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek!

Most ebben a szentmisében egy fiatalon meghalt testvérünkre és egy fiatalon az életéért küzdő, betegségből kilábalni akaró testvérünkre gondolunk és értük imádkozunk! Gondoljunk arra, hogy az élet igazságaival kell szembesülni, hogy kibírjuk azt, hogy valaki meghal, akit szeretünk, hogy valaki beteg, aki hozzánk tartozik!

*Igazságok nélkül az életnek ezek a kérdései
agyonnyomhatnak bennünket!*

Nem véletlen, hogy Jézus is, amikor Keresztelő Szent János halálával szembesül, akkor egyedül akar maradni és az élet nagy igazságairól akar elmélkedni. Aztán jönnek az emberek, mert őket is ez izgatja, mert minden keresésben ez izgat bennünket:

*Mi az értelme az életünknek?
Mi az, ami ingyenesen gazdaggá tesz bennünket?
Imádkozzunk!*

Mi Atyánk...

Könyörögjünk

Istenünk, mennyei eledellel tápláld lelkünket, oltalmazz minket állandó pártfogásoddal, hogy örök megváltásodra is méltók legyünk Krisztus, a mi urunk által. *Amen*

Szentmise befejezése

Most Isten áldásával megyünk tovább az utunkon. Ne felejtsük el, Jézus az Atyát képviselte élete során. Jézus azt várja tőlünk, hogy mi keresztények őt képviseljük földi életünk során. Ez a feladat! Ez ad értelmet az életünknek!

+ Á L D Á S +